

MANIFEST UNITARI DEL PRIMER DE MAIG #AraToca

El Primer de Maig del 2020 es va produir en ple confinament. CCOO i UGT vam reclamar la necessitat de protegir les persones i de reforçar els serveis públics. Vam reivindicar el valor insubstituïble del treball, de les treballadores i treballadors, per preservar la vida.

Ha transcorregut un any molt dur, i els serveis públics i els essencials encara mostren que són imprescindibles. Per això, des dels sindicats de classe fem un reconeixement explícit a totes les persones treballadores que han format part d'aquests serveis essencials, que han estat salvant vides, tenint cura de la nostra gent gran a les residències, garantint la producció i el subministrament d'aliments i altres productes necessaris, efectuant serveis de neteja i manteniment, contribuint a la seguretat de les persones, portant a casa el que necessitàvem i garantint la mobilitat i la informació, entre d'altres.

Després de més d'un any de crisi sanitària i econòmica, moltes persones es troben avui en situació de necessitat. El reconeixement als treballadors i treballadores s'ha de concretar en la millora de les seves condicions de treball. El país té un deute amb la seva gent treballadora.

El país també té un deute amb les persones immigrades que han treballat sense papers durant la pandèmia o que han perdut la seva feina i han quedat fora de qualsevol compensació o protecció. CCOO i UGT reclamem la seva regularització immediata.

Una vegada iniciada la vacunació, és urgent posar en marxa l'agenda social pendent i compromesa amb els agents socials i amb la ciutadania. És el que toca i és el que exigim.

Ara toca pressionar en els diferents àmbits de negociació per fer valer el món del treball i les activitats essencials.

Ara toca posar en primer lloc les persones en les polítiques de reconstrucció d'aquest país. Hem d'aconseguir que els governs i les patronals atenguin el patiment i les necessitats de la gent treballadora, i, també, de les persones joves, que han estat un dels col·lectius més penalitzats, amb una taxa d'atur que, en el cas dels menors de trenta anys, ha augmentat en un 42,9 %, i de les persones immigrants i les dones, així com de les treballadores i treballadors autònoms.

Cal posar fi a la descoordinació interadministrativa entre la renda garantida de ciutadania (RGC) i l'ingrés mínim vital (IMV), i agilitzar els tràmits perquè aquests ajuts arribin a les persones que els necessiten, sense que això generi denegacions injustes i reclamacions innecessàries que allarguin més l'espera d'aquestes famílies per disposar d'ingressos econòmics.

Ara toca disputar els fons de reconstrucció, transformació i resiliència europeus. Les organitzacions sindicals europees van tenir un paper fonamental en la seva definició i els sindicats de classe volem participar en el disseny, l'execució i l'avaluació dels projectes. Aquests diners no es poden dedicar a tancar forats, sinó que han de suposar un estímul important i necessari per impulsar un canvi de model productiu i social que promogui la qualitat de l'ocupació i permeti superar la incertesa i la precarietat. Aquests fons europeus no poden comportar retallades de drets socials, ni laborals ni de les pensions, i el canvi de model econòmic ha de ser també un canvi cap a un model de major protecció a les persones i més social.

No volem el model de precarietat que ha comportat que més de 400.000 persones que tenen un lloc de treball siguin pobres a Catalunya i que més de mig milió estiguin en situació de desocupació. No volem un model de societat que manté un de cada quatre catalans i catalanes en risc de pobresa o exclusió social (prop d'1,8 milions de persones).

No volem una economia que malmeti el planeta. Necessitem impulsar transicions justes i sostenibles que tinguin com a objectiu el bé comú i que detinguin el canvi climàtic i la contaminació del medi ambient.

Ara toca tallar la dualitat del mercat de treball, l'excés de contractació temporal i l'atur juvenil.

Ara toca, en el marc dels convenis col·lectius, incidir especialment en els plans d'igualtat i avançar cap a la transparència salarial entre dones i homes, i, en l'àmbit de les empreses, posar fi a l'assetjament sexual i per raó de sexe.

Ara toca impregnar de polítiques feministes les relacions laborals: el principi d'igualtat i no discriminació ha de ser una realitat efectiva ja!

Ara toca protegir la salut i, per això, cal canviar el model de salut laboral basat en les mútues per fonamentar-lo en un model integrat en la salut pública. És clar que aquest model és ineficaç quan, en un any, hi ha hagut cent persones mortes en accidents laborals a Catalunya. Volem promoure un pla de xoc contra la sinistralitat que freni aquestes xifres inacceptables i l'oblit sistemàtic de les malalties professionals.

Per això, és urgent acabar de derogar la reforma laboral del 2012: que es posi fi a la dualitat del mercat de treball, que es recuperi la ultraactivitat dels convenis col·lectius, que els convenis sectorials recuperin la seva referència de mínims i no puguin ser modificats a la baixa en l'àmbit de les empreses, i que es regulin les contractes i subcontractes perquè les persones que treballen en activitats externalitzades tinguin garantits els seus drets a través d'un conveni col·lectiu i una legislació amb més garanties i control de les inaplicacions dels convenis col·lectius.

- ⚙️ Una agenda social que requereix també mesures tan necessàries com les següents:
- ⚙️ Endegar una reforma ambiciosa en matèria de contractació laboral que posi fi a la temporalitat endèmica, que afecta d'una manera especial les dones i les persones joves.
- ⚙️ Impulsar mesures de flexibilitat interna negociades amb la representació legal de les persones treballadores per evitar que, davant problemes conjunturals, les empreses utilitzin l'acomiadament com a únic recurs.
- ⚙️ Apostar pel sistema públic de pensions i derogar la reforma unilateral que el Govern del PP va implantar el 2013 amb l'objectiu d'afeblir el sistema públic de pensions i de reduir les prestacions actuals i futures. Cal actuar sobre els ingressos del sistema en línia amb les propostes del Pacte de Toledo.
- ⚙️ Millorar les prestacions per desocupació tant en l'àmbit contributiu com en l'assistencial i invertir en els serveis públics d'ocupació per millorar la tramitació de les prestacions.
- ⚙️ Renovar les polítiques actives d'ocupació perquè tinguin més i millor impacte en la creació d'ocupació, amb acords en matèria de polítiques de garantia d'ocupació juvenil de qualitat.
- ⚙️ Posar fi a la riderització que afecta molts col·lectius i sectors vulnerables, amb una irrupció importantíssima que vulnera els drets laborals dels falsos autònoms.
- ⚙️ Aprovar una llei de transparència salarial de caràcter obligatori i dissuasiu.
- ⚙️ Apujar el salari mínim interprofessional aquest mateix 2021 és una necessitat immediata, per a moltes persones treballadores de sectors essencials.
- ⚙️ Promoure un pla de xoc contra la sinistralitat que freni les inacceptables xifres d'accidents laborals.
- ⚙️ Adaptar els ERTO, que han acompanyat aquesta crisi, a les situacions que es vagin produint fins que es reactivi totalment l'activitat econòmica a tots els sectors.

Per aconseguir aquests objectius mantindrem les mobilitzacions i vagues necessàries per defensar els drets laborals i els llocs de treball.

CCOO i UGT fem una crida a negociar un nou acord per a l'ocupació i la negociació col·lectiva (AENC) i un nou acord interprofessional de Catalunya (AIC) per facilitar i desenvolupar els convenis col·lectius, i per promoure una sortida justa i equitativa d'aquesta crisi, a fi que no suposi una devaluació dels salaris i a fi que s'avanci en els processos de modernització i adaptació a les noves realitats que s'estan produint en el món del treball.

En aquest moment, més que mai, cal impulsar la cultura, la creació artística, la investigació científica i l'educació al llarg de la vida, i protegir la gent que s'hi dedica. Són la clau de volta del canvi social i econòmic que necessitem.

En el Primer de Maig també expressem la solidaritat amb totes les persones que han d'abandonar casa seva per emigrar a un altre país buscant feina i futur. Són les dinàmiques del capitalisme global les que forcen la pobresa de territoris sencers. L'explotació en qualsevol lloc del món afecta les condicions de treball de tota la resta. Per això, CCOO i UGT som organitzacions internacionalistes i solidàries. La llibertat sindical i la justícia social segueixen en el punt de mira dels que continuen negant-se a repartir la riquesa.

Així mateix, volem aprofitar aquesta data per recordar les milers de persones que segueixen sent coaccionades, castigades, reprimides i, fins i tot, assassinades per reclamar millors condicions de vida per als treballadors i treballadores. El nostre homenatge a totes les dones i homes que, cada dia, al món, s'enfronten als poderosos sense cap altra finalitat que el bé comú.

Aquest Primer de Maig del 2021 tenim una victòria per celebrar: la derogació de l'article 315.3 del Codi penal, que va causar la imputació de més de tres-cents sindicalistes per participar en piquets durant una vaga general. La campanya "Vaga no és delictiu", amb la solidaritat sindical internacional, ha donat fruit.

CCOO i UGT volem recordar que la sortida a la crisi de la COVID-19 només serà efectiva si en surt el món sencer. La sanitat i les cures són drets universals i, per això, exigim a tots els governs que garanteixin que les vacunes i els medicaments arribin a tot el planeta.

El país té un deute amb la gent treballadora. Ara toca millorar els nostres drets laborals i les nostres condicions de vida.

VISCA EL PRIMER DE MAIG!